

Deel B: over het bepalen van de snelheid van veroudering

Verschillende experimenten in modelorganismen laten een verlenging in de gemiddelde en maximale levensduur zien. Wanneer de overlevingscurve echter wordt weergegeven op een semilogaritmische schaal, blijkt deze parallel te zijn verschoven ten opzichte van de overlevingscurve van de controlegroep. De gangbare interpretatie van de Gompertz parameters is dat de snelheid van veroudering hiermee niet positief is beïnvloed. In **hoofdstuk 12** stellen wij de raaklijn aan de overlevingscurve voor als een alternatief voor het bepalen van de snelheid van veroudering. Deze benadering levert verschillende snelheden van veroudering op bij een constante parameter G . In **hoofdstuk 13** hebben wij de deze benadering empirisch getoetst in een populatie van nierpatiënten, een populatie patiënten die versneld verouderen. Afschatting van de snelheid van veroudering aan de hand van de eerste afgeleide van de Gompertz curve, laat onder wisselende omstandigheden verschillende snelheden van veroudering zien, in tegenstelling tot gebruik van parameter G als benadering voor de verouderingsnelheid, waarbij de snelheid van veroudering constant blijft. Bij bepaling van de snelheid van veroudering raden wij daarom de eerste afgeleide van de Gompertz curve aan.

